



JANE AUSTEN



Dla młodych dam!



JANE AUSTEN

Mansfield Park

Wydawnictwo Tandum
www.wydawnictwo-tandum.pl

Tytuł oryginału: *Children's Stories: Jane Austen: Mansfield Park*

Copyright: © Sweet Cherry Publishing Limited [2020]
Licensor: Sweet Cherry Publishing Limited United Kingdom [2020]

Copyright for this edition © 2021 by Wydawnictwo Tandum

Adaptacja na podstawie oryginalnego tekstu
Jane Austen: Gemma Barder
Ilustracje: Collaborate Agency
Projekt okładki: Nancy Leschnikoff i Margot Reverdiau

Tłumaczenie: Emilia Skowrońska

Skład i przygotowanie do druku: Positive Studio
Redakcja i korekta: Iwona Witkowska
Korekta techniczna: Positive Studio

Wydanie I
ISBN: 9978-83-8233-304-6
EAN: 9788382333046
ISBN e-book: 978-83-8233-305-3

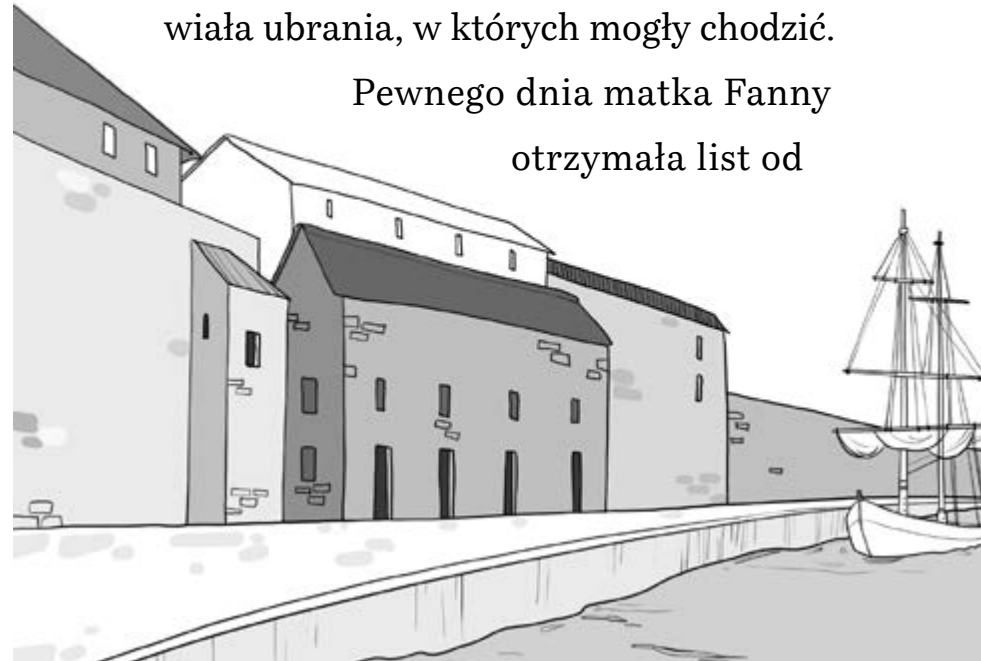
Druk: Edica

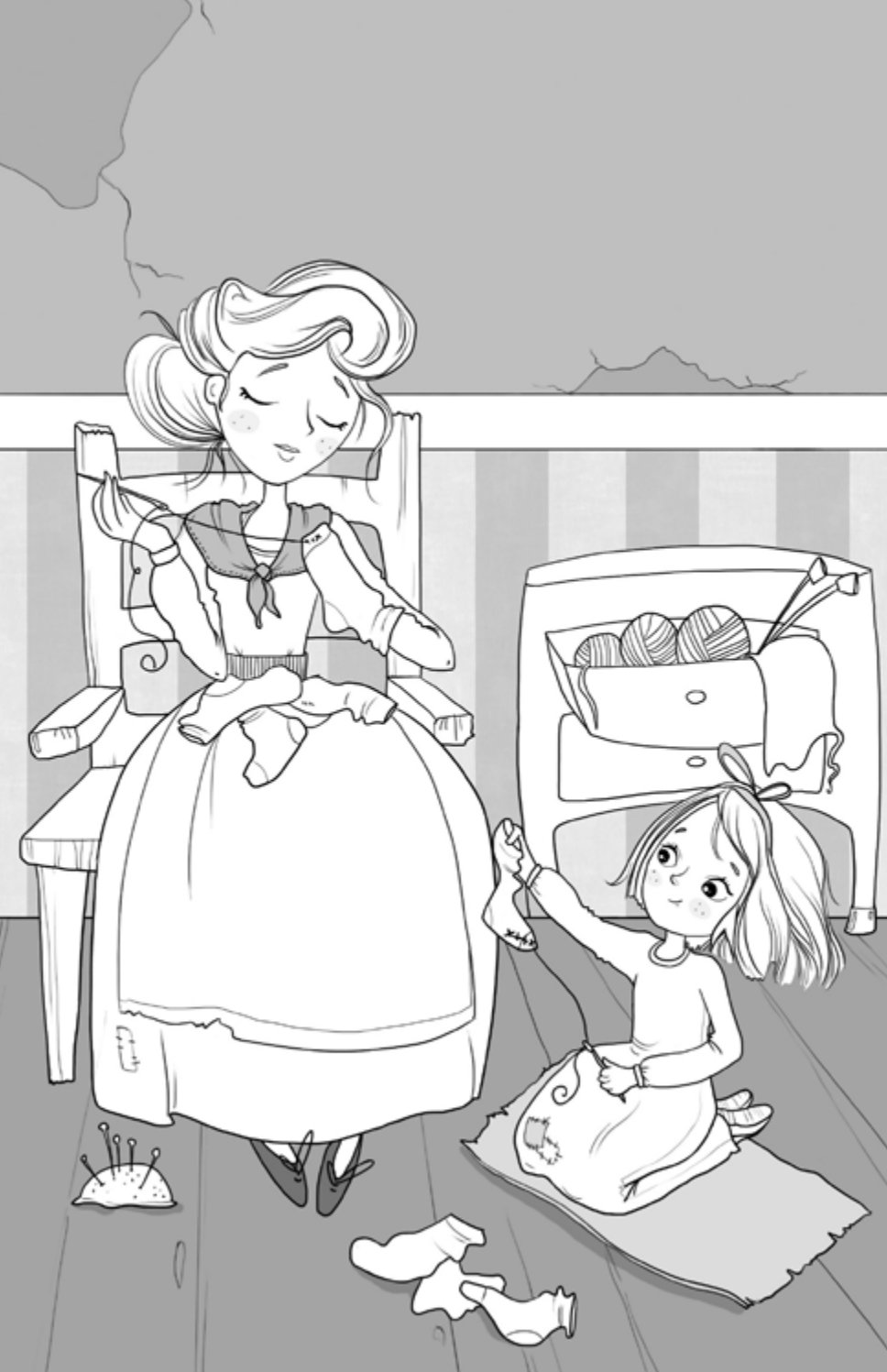


Rozdział 1

Fanny Price mieszkała ze swoimi braćmi i siostrami w małym domu w Portsmouth. Była mądrą, wesołą dziewczynką i choć jej rodzina żyła w nędzy, Fanny była szczęśliwa, że w nocy mogła przytulić się do swoich młodszych sióstr we wspólnym łóżku. W ciągu dnia naprawiała ubrania, w których mogły chodzić.

Pewnego dnia matka Fanny otrzymała list od





jednej ze swoich dwóch sióstr. Starsza z nich nazywała się Norris, druga to lady Bertram. Obie mieszkały daleko w Northamptonshire, więc Fanny nigdy ich nie poznała. W przeciwieństwie do matki Fanny, jej siostry wyszły bogato za mąż.

– Moja droga – powiedziała pewnego wieczoru matka. Siedziały przy kominku w małym pomieszczeniu, które pełniło funkcję zarówno kuchni, jak i salonu, i cerowały skarpetki.

– Jak wiesz, dostałam list od twojej ciotki Norris. Pyta w nim, czy chciałabyś zamieszkać z ciocią Bertram i twoim kuzynostwem w Mansfield Park.

Fanny odłożyła igłę i nitkę.

– Zamieszkać? – spytała ostrożnie.

– Tak. Słyszałam, że to bardzo elegan-

cki dom – dodała matka, nie odrywając wzroku od robótki, ale Fanny i tak zauważyła, że ma czerwone oczy. Pewnie płakała.

– Ten dom jest tak ciasny – kontynuowała pani Price. – Pomyśl tylko, że

w Mansfield Park miałabyś cały pokój dla siebie.

Chociaż Fanny dopiero co skończyła dziesięć lat, potrafiła czytać i pisać tak dobrze, jak jej rodzice i rozumiała



o wiele więcej, niż wydawało się większości dorosłych.

Była dobrą dziewczynką i ciężko pracowała, pomagając matce w domu, ale nie zarabiała pieniędzy, tak jak jej brat William, który wkrótce miał wstąpić do marynarki wojennej.

Fanny przełknęła kluczę w gardle.

– Bardzo chciałabym wyjechać – powiedziała cicho. – Jeśli tego chcecie.

Zamiast odpowiedzieć, pani Price uśmiechnęła się i mocno przytuliła



swoją najstarszą córkę. Nie chciała, by Fanny wyjeżdżała, ale nie mogła zapewnić jej takiego życia, jakie córka miałaby w Mansfield Park. Dlatego kilka tygodni później po dziewczynkę przyjechał najwspanialszy powóz, jaki ta kiedykolwiek widziała. Jeden z woźniców zabrał małą walizkę, podczas gdy dziewczynka przytuliła na pożegnanie każde z rodzeństwa. Siostry szlochały w swoje szmaciane lalki, a William wpatrywał się w swoje buty.

– Będę za tobą tęsknił, Fan – powiedział.

– Ja za tobą też, Williamie – odparła. – Będę do was pisać.

Woźnica odchrząknął i wyciągnął rękę, by zaprowadzić dziewczynkę do lśniącego czarnego powozu. Gdy tylko drzwi się za nią zamknęły, trzasnęły bicze i wyruszyli. Fanny wyjrzała przez okno



i machała rodzinie tak długo, aż zdrętwiała jej ręka. Wreszcie straciła z oczu swoich najbliższych, swój mały domek, a nawet unoszący się z komina dym. Wtedy oparła się na siedzeniu i rozpłakała.

